

ÖYKÜDENLİK...

Ferdi Çetin; “Evimizi Böyle Yaktım”...

Su son sıralar, tiyatro, sinema dünyasından pek çok adın yazın alanına da kaydığını, özellikle tiyatrodaki deneyci yaklaşımların uzantısı bağlamında öyküler verimlediğini gözliyorum. Ne ki bütün sanat dalları, verimleyicisinden alana bağlılık istiyor. Bir görünüp kaybolan tiyatrocü yazarlar da var. O halde bekleyip göreceğiz kalıcılıklarını.

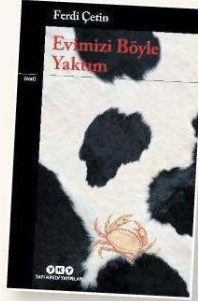
Ferdi Çetin de tiyatrocü yazarlardan. Yayımladığı ilk öykü kitabı *Evimizi Böyle Yaktım* (2019), tiyatro deneyiminden izler taşıyor bu nedenle.

Tiyatral duruş, korosal söyleme açık yansıtm, uyumsuz tiyatro benzeri

birbirini göğüsleyen sözdizimleri, yanı sıra Ferit Edgü metinlerini andıran biçimlendiriş, yinelemeli dinamizm dikkati çekiyor öykülerde. Bu çerçevede metin klasik tragedyalardan esinler taşırmış gibi görüntü verirken bunu modern anlatılarla buluşturan yaklaşım sergiliyor Ferdi.

Uzak-yakın çağrışımlarla Memet Baydur oyunlarını da anımsıyor insan. Biçem-biçim anlamında genç öykücülerden İlknur Güneşlioğlu metinleriyle akrabalık da kurulabiliyor aralarında. Ama Ferdi, kıpırtılarla belirginleşen görece kısa film, kısa oyun yapısına dayalı söylen, masal diliyle içli dışlı bir kısa öykü iskeleti üzerinde siyasal göndermelerle öne çıkıyor daha çok. Yinelemeler aracılığıyla metne zengin ritim katan, seslerin çağılığını ezgiye dönüştüren yazar, bu yolla öykü evrenlerinden yayılan göreceliği de pekiştiriyor.

Şiirle içli dışlılığı apaçık görülen Ferdi, gecikmeli de olsa 1990 Öykücü Kuşağına eklenen bir yeni ad olmayı başarıyor bana göre. O halde izlenmeli.

www.sadikaslan.com

her perşembe öykü-roman, tiyatro, belgesel alanlarında güncellenerek sürüyor..